

ಶರಪಂಜರ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ವಿರೋಧಿ ನೆಲೆಗಳು ಅಮೃತಿ ರಾಜೇಶ್

ವಿ.ವಿ ಪುರ ಕಲೆ ಮತ್ತು ವಾಣಿಜ್ಯ ಪದವಿ ಕಾಲೇಜು, ಕೃ.ರಾ ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು.

DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.18816766>

ABSTRACT:

ತ್ರಿವೇಣಿಯವರು ಒಬ್ಬ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಲೇಖಕಿಯಾಗಿ ಮನೋವೈಜ್ಞಾನಿಕ ನೆಲೆಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರ ಚಿತ್ರಣ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಅವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ವಿಶಿಷ್ಟವೆನಿಸುತ್ತವೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಸ್ಥಾನ-ಮಾನಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಮ್ಮ ಬರವಣಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಗೆಗೆ ಪುರುಷರ ಧೋರಣೆಗಳನ್ನು ಮನೋಜ್ಞವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ದಾಂಪತ್ಯದಲ್ಲಿ ಶೀಲ ಅಥವಾ ಪಾವಿತ್ರವೆಂಬುದು ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರ. ದಾಂಪತ್ಯದಲ್ಲಿ ಶೀಲದ ಮಡಿವಂತಿಕೆಯು ಗಂಡು-ಹೆಣ್ಣುಗಳಿಬ್ಬರಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರ ಸಮಾಜ, ಕುಟುಂಬ ಹಾಗೂ ವ್ಯಕ್ತಿಗತವಾದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಈ ಸಮಾಜ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಕೌಟುಂಬಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಅದು ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಮಾತ್ರ ವಿಧಿಸಲಾಗಿರುವ ವಿಚಾರ ಸಂಕೋಲೆಯಾದಂತಿದೆ, ಆದರೆ ಗಂಡಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈ ನಿಯಮಗಳು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಜಾರಿಯಾಗದೆ ಉದಾರವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ದಾಂಪತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅದು ಪ್ರತ್ಯರ್ಹವಾಗುವುದು ಹೆಣ್ಣಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ.

ಹೀಗೆ ತ್ರಿವೇಣಿಯವರು ಶರಪಂಜರ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಮನೋವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾದ ನೆಲೆಯಿಂದ ಕಾವೇರಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೂ ಸಹ ಕಾವೇರಿಯ ನೆಲೆವಾಗಿ ಇಡೀ ಸಮಾಜ ಅಥವಾ ಕೌಟುಂಬಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡ ಹಾಗೂ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯನ್ನು ಶರಪಂಜರ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಗೆಗೆ ಋಣಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಕಾಣುವ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಜಗತ್ತಿನ ಬಹುತೇಕ ಸಮಾಜಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತವೆ. ಗಂಡು ಧನಾತ್ಮಕವೆಂದೂ, ಹೆಣ್ಣು ಋಣಾತ್ಮಕವೆಂದೂ ಗ್ರಹಿಸುವ ರೀತಿಯು ಅನೇಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಗಂಡು ಅವನದೇ ಆದ ಆಲೋಚನಾ ಕ್ರಮವನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಆತನ ಆಲೋಚನಾ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಗಂಡಸುತನದ ಪುರುಷ ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ಸೃಜನಶೀಲ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಗಂಡಸರು ಭೋಗಿಸುವ ವಸ್ತುವಾಗಿ ಚಿತ್ರಣಗಳು ರೂಪಿತವಾಗಿವೆ. ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಳಗೆ ಕಾವೇರಿಯಂಥ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿಗೆ ಸಿಲುಕಿದ ಹೆಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಕುಟುಂಬ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಿರಾಕರಣೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸುವ ಬದಲಿಗೆ ಸ್ತ್ರೀ ವಿಮೋಚನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಬರವಣಿಗೆ ತುಡಿಯಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಯಿದೆ.

ಆದರೆ ಶರಪಂಜರ ಕಾದಂಬರಿ ಕಾದಂಬರಿಯ ನಾಯಕಿ ಅಚಾತುರ್ಯವಾಗಿ ಘಟಿಸಿದ ಘಟನೆಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಆಕೆಯ ಜೀವನ

ದುರಂತಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುವುದನ್ನು ಲೇಖಕಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಣ್ಣಿನ ದೈಹಿಕ ಮಡಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಪುರುಷ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವ ಮೂಲಕ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಯಾಜಮಾನಿಕೆಯ ದರ್ಪವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಬದುಕಿನಿಂದ ದೂರವಿಡುವ ಕ್ರಮವನ್ನು ತ್ರಿವೇಣಿಯವರು ಈ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

KEYWORDS:

ಶರಪಂಜರ ಕಾದಂಬರಿ, ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನ ಸಮಾಜ, ಸ್ತ್ರೀವಾದಿ ವಿಮರ್ಶೆ, ಮನೋವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ, ಸ್ತ್ರೀ ಶೋಷಣೆ, ಪಾತಿವ್ರತ್ಯ.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ತ್ರಿವೇಣಿಯವರ ಕೊಡುಗೆ ಅದ್ವಿತೀಯವಾದುದು. ಒಬ್ಬ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಲೇಖಕಿಯಾಗಿ ಮನೋವೈಜ್ಞಾನಿಕ ನೆಲೆಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರ ಚಿತ್ರಣ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಅವರ ಕಾದಂಬರಿಗಳು ವಿಶಿಷ್ಟವೆನಿಸುತ್ತವೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಸ್ಥಾನ-ಮಾನಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಮ್ಮ ಬರವಣಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಗೆಗೆ ಪುರುಷರ ಧೋರಣೆಗಳನ್ನು ಮನೋಜ್ಞವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ದಾಂಪತ್ಯದಲ್ಲಿ ಶೀಲ ಅಥವಾ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವೆಂಬುದು ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರ. ದಾಂಪತ್ಯದಲ್ಲಿ ಶೀಲದ ಮಡಿವಂತಿಕೆಯು ಗಂಡು-ಹೆಣ್ಣುಗಳಿಬ್ಬರಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂಬ ವಿಚಾರ ಸಮಾಜ, ಕುಟುಂಬ ಹಾಗೂ ವ್ಯಕ್ತಿಗತವಾದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಈ ಸಮಾಜ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಕೌಟುಂಬಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಅದು ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಮಾತ್ರ ವಿಧಿಸಲಾಗಿರುವ ವಿಚಾರ ಸಂಕೋಲೆಯಾದಂತಿದೆ, ಆದರೆ ಗಂಡಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈ ನಿಯಮಗಳು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಜಾರಿಯಾಗದೆ ಉದಾರವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ದಾಂಪತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅದು ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಹವಾಗುವುದು ಹೆಣ್ಣಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ.

‘ಬರಹಗಾರ್ತಿಯರು ಅವರ ಸೃಜನಶೀಲತೆಯ ಕ್ರಮ: ಅವರ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವ ಸ್ತ್ರೀಪ್ರಜ್ಞೆ: ಈ ರೀತಿಯ ಕಿರುಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುವ ಸ್ತ್ರೀ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸಮಗ್ರತೆಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಯತ್ನಿಸಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸುವ ಒತ್ತಡಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅವರ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಈಚಿನ ಕಷ್ಟ ಸ್ತ್ರೀವಾದಿ ಸಾಹಿತ್ಯವಂತೂ ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತನ್ನ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಮತ್ತು ಸಮಕಾಲೀನ ಯಾತನೆಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿಪಡಿಸುತ್ತವೆ.

ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಶರಪಂಜರದ ಕಾವೇರಿಯ ಪಾತ್ರ ನಿಜಕ್ಕೂ ಸಮಾಜ ಹಾಗೂ ಪುರುಷರ ಶೋಷಣೆಯ ವಸ್ತುವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಲು

ಸಾಧ್ಯ. ಹಾಗೆಯೇ ಇಂತಹ ಶೀಲದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣಿನ ಬದುಕು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಎಬ್ಬಿಸುವ ಬಿರುಗಾಳಿ ಹೇಗೆ ತನ್ನ ಬದುಕನ್ನೇ ಬಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸುವ ಮೂಲಕ ಹೆಣ್ಣು ತನ್ನ ಭವಿಷ್ಯದ ಬದುಕಿಗಾಗಿ ಇರಬೇಕಾದ ಎಚ್ಚರಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಶೀಲದ ಬಗ್ಗೆ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಹೆಣ್ಣು ಹೇಗೆ ದಾಂಪತ್ಯದ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಲುಗುತ್ತಾಳೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಾರುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ದಾಂಪತ್ಯ ಹಾಗೂ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ನಿರಾಕೃತಳಾಗುತ್ತಾಳೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಸಿಂಹಾವಲೋಕನ ಕ್ರಮದಿಂದ ನಿರೂಪಿತವಾಗಿರುವ ಈ ಕಾದಂಬರಿ ಸಹಜವಾಗಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಎದುರಾಗಬಹುದಾದ ಮುಖ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ನಾಯಕಿ ಕಾವೇರಿಗೆ ಎರಡನೆಯ ಹರಿಗೆ ನಂತರದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ಆಕೆಯ ಕಾಲೇಜು ದಿನಗಳ ಕಹಿ ಘಟನೆಯೊಂದು ಆಕೆಯ ಬದುಕನ್ನೇ ಬಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಚಂಡಮಾರುತವಾಗಿ ಬೀಸುತ್ತದೆ.

ಕಾವೇರಿ ಶಿವಮೊಗ್ಗಿಯ ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಸ್ವರದ್ರೂಪಿ ಯುವತಿ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಲಯದಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಆಕೆ ಕಾಲೇಜು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇತರ ಗೆಳೆಯ ಗೆಳತಿಯರೊಡನೆ ಸಲುಗೆ, ಓದು, ಓಡಾಟ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಬೆರೆತವಳು. ಗೆಳತಿಯ ಮದುವೆಗಾಗಿ ಮಡಿಕೇರಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವಾಗ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಪರಿಚಿತನಾದವನು ಸತೀಶ. ಆತ ಒಳ್ಳೆಯ ಸರ್ಕಾರಿ ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥ. ಇಬ್ಬರ ಪಯಣ ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಒಂದೇ ಆಗಿದ್ದು, ಹೋದ ಮದುವೆ ಮುಗಿಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಸಲುಗೆ, ಪ್ರೀತಿ ಎರಡೂ ಸೇರಿ ಮದುವೆಯವರೆಗೂ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಎರಡೂ ಕುಟುಂಬಗಳ ಒಪ್ಪಿಗೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಮದುವೆಯೂ ನಿಶ್ಚಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಸತೀಶನಿಗೆ ಮದುವೆಗೂ ಮುಂಚೆಯೇ ಆಪ್ತನಿಂದ ತಾನು ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದ ಅಪಸ್ವರಗಳನ್ನು ಸತೀಶ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಸೌಂದರ್ಯ ಇರುವ ಕಡೆ ಅಸೂಯೆ ಇರುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದವನಾಗಿದ್ದನು.

ಮದುವೆಯ ನಂತರ ಶುರುವಾದ ಸತೀಶ ಹಾಗೂ ಕಾವೇರಿಯ ಸಾಂಸಾರಿಕ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ವಿರಸವೆಂಬುದೇ ಸುಳಿಯದೆ ಸಂತೋಷ, ಸಡಗರ, ಉಲ್ಲಾಸ, ಸಂಭ್ರಮಗಳೇ ತುಂಬಿದ್ದವು. ಕಾವೇರಿ ಸತೀಶನ ಮನದನ್ನೆಯಾಗಿ ಅವನ ಸರ್ವಸ್ವವೇ ಆಗಿ ಹೋದಳು. ಸತೀಶನೂ ಅಷ್ಟೇ. ತನ್ನ ಮನದರಸಿಯ ನಚ್ಚಿನ ಪತಿಯಾಗಿ ಅವಳ ಸುಖ, ಸಂತೋಷಗಳಿಗೆ ಎಂದೂ ಎದುರಾದವನಲ್ಲ.

“ಹೆಂಡತಿಯ ರೂಪದ ಬಗೆಗೆ, ವಿದ್ಯೆ, ಮಾತುಗಾರಿಕೆ, ಜಾಣತನ, ಒಪ್ಪ-ಓರಣ ಪ್ರತಿಯೊಂದರ ಬಗೆಗೂ ಸತೀಶನಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯ ಹೆಮ್ಮೆಯಿತ್ತು. ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ, ತಿರುಗಾಡುವುದರಲ್ಲಿ

ಅವನಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಶ್ರದ್ಧೆ, ಆಸಕ್ತಿ. ಅವನ ಹಿಗ್ಗಿನಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿ ಸಮಪಾಲು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ತಾನು ಹೊರಗೆ ದುಡಿದು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಕಾವೇರಿಯ ಕೈಗೊಪ್ಪಿಸಿ ಅವನು ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂದಿರುತ್ತಿದ್ದನು. ಬಟ್ಟೆ ಹೊಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಬ್ಯಾಂಕ್ ವ್ಯವಹಾರದವರೆಗೂ ಕಾವೇರಿಯ ಕೈವಾಡವಿತ್ತು. ಹೆಂಡತಿಯ ಸೆರಗು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಓಡಾಡುವ ಮಗನನ್ನು ಕಂಡು ತಾಯಿ ಸುಂದರಮ್ಮನಿಗೆ ಜಿಗುಪ್ಸೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸತೀಶ ಕಾವೇರಿಯರ ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನ ಅನ್ಯೋನ್ಯವಾಗಿತ್ತು.

ಕಾವೇರಿಯಂತೆಯೇ ಸತೀಶನೂ ಸ್ವರದ್ರೂಪಿ ಯುವಕನಾಗಿದ್ದ. ತಾನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಪುರುಷರಂತೆ ಹರೆಯದ ಹೆಣ್ಣುಗಳೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ವಿಮಲ ಸತೀಶನ ರೂಪಿಗೆ ಮನಸೋತವಳೂ ಆಗಿದ್ದು ಅವನನ್ನು ಮೇಲಾಗಿ ಪಡೆಯಲೂ ಆತೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದವಳಾಗಿದ್ದರೂ ಸತೀಶ ಎಂದೂ ಆ ಕಡೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದವನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಾವೇರಿ ಸತೀಶನಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಇಡೀ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೇ ಪ್ರೀತಿ ಪಾತ್ರಳಾದವಳು. ಅತ್ತೆಯ ಮುದ್ದಿನ ಸೊಸೆಯಾಗಿ ಮನೆಯ ಸಂಭ್ರಮದ ಚಿಲುಮೆಯಾದಳು. ಸತೀಶ ಹಾಗೂ ಕಾವೇರಿಯ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆ, ಒಡನಾಟವನ್ನು ಕಂಡು ಇತರರೂ ಅಸೂಯೆ ಪಡುವಂತಿತ್ತು ಅವರ ಸಂಸಾರ.

ಮೊದಲ ಮಗು ಅರವಿಂದ ಹುಟ್ಟುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿ 'ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವಾಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ' ಎಂದು ಚಡಪಡಿಸಿದ್ದುಂಟು. ಆದರೆ ಕಾವೇರಿಯ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಬಿರುಗಾಳಿ ಬೀಸಿದ್ದು ಎರಡನೆಯ ಮಗು ಅಶೋಕ ಹುಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆಯೇ. ಕಾವೇರಿ ಬಾಣಂತಿತನದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಆರೋಗ್ಯವಂತಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಅಸ್ವಸ್ಥಳಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಳು. ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಎಂದೋ ಬಂದು ಹೋದ ಘಟನೆಗಳು ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಸುಳಿದು ಹುಚ್ಚು ನರ್ತನ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದವು. ಆಗವಳು ದೈಹಿಕವಾಗಿ ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಅವಾಸ್ತವ ಲೋಕದ ಸೆರೆಯಾಳಾಗಿದ್ದಳು. ಕಾವೇರಿಯ ಮಾತು, ನಡತೆಗಳು ಸುಂದರಮ್ಮನ ನಿರ್ದಿಗಡಿಸಿದವು. ಕಛೇರಿಯಿಂದ ಬಂದ ಸತೀಶನು ಅವಳ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಕೊರಗಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಊಟ, ಮನೆ, ಮಗು, ಗಂಡನ ಬಗ್ಗೆ ಅವಳ ಗಮನಗಳು ಬದಲಾಗತೊಡಗಿದವು. ಸತೀಶನಿಗೆ ಆಕಾಶವೇ ಕಳಚಿ ಬಿದ್ದಂತಾಯಿತು. ಈಕೆಯನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸಲು ಏನೇನು ಮಾಡಬಹುದೋ ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಲು ಮುಂದಾದನು.

ಕಾವೇರಿಯ ನಡತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಮಾನ ಮೂಡಿಸಿದ ಪ್ರಸಂಗವೆಂದರೆ ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣದ ಕಾವೇರಿ ನದಿ ತೀರ. ಹೆಣ್ಣು ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಅಸ್ವಸ್ಥಳಾಗುತ್ತಾಳೆ. ಒಂದು ಆಕೆ ಆರೋಗ್ಯ ತಪ್ಪಿದಾಗ. ಮತ್ತೊಂದು ಆಕೆಯ ಹೆರಿಗೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ. ಕಾವೇರಿಯ ಮನಸ್ಸು ದುರ್ಬಲಗೊಂಡದ್ದು ಇದೇ ಬಾಣಂತಿತನದ ಸಮಯದಲ್ಲಾದ ಮನೋದೌರ್ಬಲ್ಯದಿಂದ. ಇದು ಮನೋವೈದ್ಯರುಗಳು

ಮನೋದೌರ್ಬಲ್ಯಕ್ಕೆ ನೀಡುವ ಕಾರಣಗಳು. ‘ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಸ್ತ್ರೀವಾದಿ ಸಾಹಿತ್ಯಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಈ ತರದ ವಿಮರ್ಶಾ ಪದ್ಧತಿಯು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಸೂಚಿತವಾಗುವ ಸ್ತ್ರೀಯೂ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾಳೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ನೌಕರಿಯಿಂದ ಬಂದ ಸತೀಶ ತಾಯಿಯ ಆಣತಿಯಂತೆ ಕಾವೇರಿಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನು. ಆಗ ಕಾವೇರಿಗೆ ಬೇಕಾದದ್ದು ಮನೆಯಿಂದ ಆಚೆ ಹೋಗಿ ವಿಹರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆ. ಈ ಸಂಜೆ ಚಳಿಯ ವಾತಾವರಣ ತಿರುಗಾಡಲು ಪ್ರಶಸ್ತವಾದುದಲ್ಲವಾದರೂ ಕಾವೇರಿಗಾಗಿ ಸತೀಶ ಸಮ್ಮತಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಅವಳು ಬಯಸಿದ್ದು ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು. ಅದಕ್ಕೂ ಸಮ್ಮತಿಸಿದ ಸತೀಶನೊಡನೆ ಕಾವೇರಿ ನದೀ ತೀರಕ್ಕೆ ಓಡೋಡಿ ಬಂದು ಕಾವೇರಿ ಕೂಗಿ ಕೂಗಿ ಕರೆದದ್ದು, ಅತ್ತಿದ್ದು, ಗೋಳಾಡಿದ ದೃಶ್ಯ. ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಡುವಾಗ

“ಶಾಲು ಯಾಕೆ?”

“ನಿನಗೆ ಥಂಡಿಯಾಗದಿರಲಿ ಎಂದು ತಂದಿದ್ದೇನೆ”

ಆ ದಿನ ಶಾಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ”

“ಏನಂದೆ? ಯಾವ ದಿನ?”

...

“ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗೋಣ?”

“ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ”

ಬೇಡವೆಂದರೂ ಬಿಡವಳೇ. ಅಲ್ಲಿಗೂ ಬಂದದ್ದಾಯಿತು. “ನದೀ ತೀರಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ”

ಆ ಸಂಜೆಯ ಥಂಡೀ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಓಡೋಡಿ ಹೋಗುತ್ತಾ, ಕೂಗುತ್ತಾ ಹೇಳಿದುದು. ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಆಡುತ್ತಾ ಮರಳಿನಲ್ಲಿ ಆಡುತ್ತಾ ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಹುಡುಕುತ್ತಾ “ಕಳೆದು ಹೋಗಿದೆ, ಕಳೆದು ಹೋಗಿದೆ” ಎಂದು ಮರಳನ್ನು ಬಗೆಬಗೆದು ಹುಡುಕಿದುದು.

“ಏನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡೆ”

“ಅದು ದುಡ್ಡಿಗೆ ಸಿಗೋದಲ್ಲ”

ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಕಾವೇರಿಯ ಸ್ಥಿತಿ ಚಿಂತಾಜನಕವಾಗಿತ್ತು. ಡಾಕ್ಟರರು

ಹೇಳಿದು ರಕ್ತಹೀನತೆಯಾದಾಗ ಹೀಗಾಗುತ್ತದೆ. ರಕ್ತ ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ “ಹಿಸ್ಪೀರಿಯಾ” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಮಾನಸಿಕ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲೇಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಇದೆ ಎಂದರು. ಆಗ ಎರಡನೆಯ ಮಗ ಅಶೋಕನಿಗೆ ಆರು ತಿಂಗಳು ಆದರೆ ಕಾವೇರಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆದದ್ದು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ತನಕ.

ಕಾವೇರಿ ಮನೋರೋಗಿಯಾಗಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಸೇರಿದರೆ, ಸತೀಶನ ಆಯ್ಕೆ ಬೇರೆಯೇ ಇತ್ತು. ಅವನ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವಿಮಲಳ ಸಹವಾಸ.

ಮದುವೆಗೂ ಮುಂಚೆ ಕಾವೇರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಇದ್ದ ಕೆಲವು ಅಪಸ್ವರವೆಂದರೆ “ಅವಳ ನಡತೆ ಅಷ್ಟೇನೂ ಸರಿಯಿಲ್ಲವಂತೆ” ಎಂಬುದು. ಆದರೆ ಮದುವೆಯ ನಂತರ ಸತೀಶ ಬಯಸಿದ್ದೂ ಅದೇ ಬೇರೆ ಹೆಂಗಸಿನ ಸಹವಾಸವಲ್ಲವೇ?

ಕಾವೇರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಘಟನೆ ಅವಳಿಗೆ ಉನ್ನಾದ ತರಿಸಿದರೆ, ಸತೀಶ ಉನ್ನಾದದಿಂದಲೇ ಪರಸ್ಪರ ಸಹವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಕಾವೇರಿಯ ಕಾಯಿಲೆಯನ್ನು ವಾಸಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಶ್ರಮಿಸಿದನಾದರೂ ಕಾವೇರಿಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದಿದೆ ಅಂದ ಮೇಲೆ ಅವನು ಪರಸ್ಪರ ಸಂಗವನ್ನು ಬಯಸಿದುದು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಸರಿಯೆನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನೇ ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನ ಸಮಾಜ ಎಂದು ಕರೆಯುವುದು.

ಕಾವೇರಿ ಮನೋರೋಗಿಯಾಗಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ ಸತೀಶ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಲು ಆಗಾಗ ಬರುತ್ತಿದ್ದುದು ನೆಪದಂತಿತ್ತು. ಹೆಂಡತಿಯ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕಾವೇರಿಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಹಿಂದಿನ ಪ್ರೀತಿ ಈಗವನಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಅದು ತನಗರಿವಿಲ್ಲದಂತೆಯೇ ಮರೆಯಾದಂತಿದೆ. ಕಾವೇರಿಯ ರೋಗ ಗುಣಮುಖವಾಗಿದೆ ಎಂದು ವೈದ್ಯರು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದಾಗ ಕಾವೇರಿ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರಗಳನ್ನೇ ನೀಡಿರುತ್ತಾಳೆ.

ಸತೀಶ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಬರುವೆನೆಂದು ತಿಳಿದಾಗ ‘ಅವನಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ಬಣ್ಣ ತೆಳು ನೀಲಿಯದನ್ನೇ ಉಟ್ಟು ಕಾಯುವುದು, ಅವನು ತನ್ನನ್ನು ಅಂದಿನಂತೆಯೇ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ, ತಾನು ಗುಣಮುಖವಾದುದಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಾನೆ’ ಎಂದೆಲ್ಲ ಭಾವಿಸಿದ್ದೆ ಕಾವೇರಿಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ನಿರಾಸೆಯಾಗಿತ್ತು. ಸತೀಶ ಕಾವೇರಿಯನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಅವಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾ ಬರುವುದನ್ನು ಕಾವೇರಿ ಗಮನಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತೋರಗೊಡದೆ, ನಿಧಾನವಾಗಿಯೇ ಅವನನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಲು ಸಮಯ ಕಾಯುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ಸತೀಶ ಕಾವೇರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಬಲವಾದ ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಆಗಲೇ ಮಾಡಿದಂತಾಯಿತೆಂದು ಗೋಚರವಾಗುತ್ತದೆ.

ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಯೋನಿ ಪಾವಿತ್ರ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಇತರ ಸಮಾಜಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಪುರುಷರೂ ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಪುರುಷ ಪಾವಿತ್ರ್ಯತೆಯ ಬಗ್ಗೆ

ಎಂದೂ ವಿರೋಧಗಳು ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರವೇನೋ. ಈ ಸ್ತ್ರೀ ಪಾವಿತ್ರತೆಯನ್ನು ಸತೀಶ ಬಯಸುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಲಾಂಜಿನಲ್ಲಿ ಕಾಯುತ್ತಾ ಕುಳಿತ ಅವಳ ಕಡೆಗೆ ಪೂರ್ಣ ನೋಟ ಬೀರದೆ, ಕಂಡು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾತಾಡಿಸದೆ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕೆಲಸವಿತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ತೋರುವಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾನೆ. 'ಡಾಕ್ಟರರು ಏನೆಂದರು' ಎಂದು ಕೇಳಿದರೂ ಒಂದೊಳ್ಳೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾತುಗಳಿಲ್ಲ. ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಬರುವಾಗಲೂ ಅಂತಹ ಆತ್ಮೀಯವಾದ ಮಾತುಗಳಿಲ್ಲ. ಮದ್ದೂರು ಬಂದಾಗಲೂ ಕಾಫಿ ತಿಂಡಿಯ ವಿಚಾರ ಕಾಟಾಚಾರವಾಗಿಯೇ ಇತ್ತೆಂಬುದೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಗೆಳೆಯ ಸಿಕ್ಕಾಗಲೂ ಪರಿಚಯಿಸಿಕೊಡುವಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಉತ್ಸಾಹವಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಕಾವೇರಿಯ ಜೀವನದಲ್ಲಾದ ಒಂದು ಕಹಿ ಘಟನೆ, ಅವಳ ಮಾಸಿದ ನೆನಪುಗಳು ಹೀಗೆ ಅವಳ ಬದುಕನ್ನೇ ಸರ್ವನಾಶ ಮಾಡುವುದೆಂಬುದನ್ನು ಯಾರೂ ಊಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಗುಣಮುಖಳಾಗಿ ಬಂದಮೇಲಂತೂ ಕಾವೇರಿ ಎಂದಿನ ಕಾವೇರಿಯಂತೆಯೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದ ಕಾವೇರಿಗೆ ದೊರೆತುದೆಲ್ಲಾ ನಿರಾಸೆಯೇ ಆಗಿತ್ತು. ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಅವಳನ್ನು ಮನೋರೋಗಿಯೆಂದೇ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ ಆದಷ್ಟೂ ಅವಳಿಂದ ಅಂತರವನ್ನೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದುಂಟು. ಕಾವೇರಿಗೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಯದಷ್ಟು ದಡ್ಡಿಯೇನಲ್ಲಾ. ಆದರೂ ಅವಳು ಅದಾವುದನ್ನೂ ತೋರಗೊಡದಂತೆ ಇದ್ದಂತಿತ್ತು. ಕಾವೇರಿ ಹಡದ ಮಕ್ಕಳು ಆಕೆಯ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇವಳು ಆಸ್ವತ್ತೆ ಸೇರಿದ ಬಳಿಕ ಸತೀಶನ ಅಕ್ಕ ವಿಜಯ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವಳನ್ನೇ ತಾಯಿಯೆಂದು ಭ್ರಮಿಸಿದ್ದವು. ಕೆಲವು ದಿನಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಸರಿಹೋಗಬಹುದೆಂದು ಕಾದಳು. ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಕಾವೇರಿ ಮನೆಯ ಒಡತಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಅಪರಿಚಿತ ಯಂತ್ರದಂತೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದಿನಗಳನ್ನು ದೂಡತೊಡಗುತ್ತಾಳೆ. ರಾತ್ರಿ ಊಟವಾದ ಮೇಲೂ ಸಹ ಕಾವೇರಿ ಮಲಗುವ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನೇ ಎದುರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಸತೀಶ ಯಾವುದೋ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದುತ್ತಾ ತನಗೇನೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದವನಂತೆ ವರ್ತಿಸುವುದಾಗಲೀ, ಆಕೆಯ ಮಲಗುವ ಕಡೆ ಗಮನಹರಿಸಲೆಂದು ಅವನ ಮುಂದೆಯೇ ಓಡಾಡುವ ಕೆಲಸವಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಸುಮ್ಮನೆ ಯಾವುದೋ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಅವನ ಕಣ್ಣಿಂದ ಸುಳಿದಾಡುವುದಾಗಲೀ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳೂ ಸಹ ಸತೀಶನನ್ನು ಸೆಳೆಯಲು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೇ ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಅವಳಿಗಿರುವುದು ಈ ಮನೆಯ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಕಾವೇರಿಯನ್ನು ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ಗಮನಿಸುತ್ತಾರೆ, ತನ್ನ ಸ್ಥಾನ-ಮಾನಗಳು ಅಂದಿನಂತೆಯೇ ಇರುತ್ತವೆಂದು ಭಾವನೆ. ಆದರೆ ಅವಳ ಎಣಿಕೆಗಳಾವುವೂ ನಿಜವೆನಿಸಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಆರೋಗ್ಯದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ನಡೆಯುತ್ತಿರಬಹುದೇನೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಭಾವಿಸಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಅದೂ ಸಹ ಅವಳ ಪಾಲಿಗೆ ಹುಸಿಯಾಯಿತು.

‘ ಸ್ತ್ರೀವಾದಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಕುರಿತಂತೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಸ್ಥಾನ ಮಾನ, ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮಾತುಗಾರಿಕೆಯ ಕ್ರಮ ಹಾಗೂ ಬದುಕಿನ ಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಡವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ರೂಪುಗೊಳುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ದೈನಂದಿಕ ಬದುಕಿನ ವಿಕಾಸ ಕ್ರಮವಾಗಿ, ಆದರ್ಶದ ಅಕ್ಷರವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಾಡು ಹೊಂದುವ ಸೃಜನಶೀಲ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧದ ನಿರೂಪಣೆಯ ಕ್ರಮವೂ ಪಕ್ಷಿನೋಟಕ್ಕೆ ದಕ್ಕುವಂಥದ್ದಲ್ಲ’.

ಹೀಗೆ ಆ ಒಂದು ಘಟನೆ ಅವಳ ಬದುಕನ್ನೇ ನುಂಗಿ ನೀರು ಕುಡಿಯಬಹುದೆಂದು ಯಾರೂ ಸಹ ಊಹಿಸಿರದ ಸಂಗತಿಯೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಕಾವೇರಿ ಆರೋಗ್ಯವಂತಳಾಗಿ ಮೊದಲಿನಂತಿರಬೇಕೆಂದು ಹೋರಾಟವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಇಡೀ ಮನೆಯೇ ಅವಳ ಪಾಲಿಗೆ ವಿರುದ್ಧಾತ್ಮಕವಾಗಿ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದಂತಿತ್ತು. ಅವಳು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಮಾಷೆಗಾಗಿ ಆಡಿದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾತೂ ಸಹ ಅವಳನ್ನು ಮತಿಭ್ರಮಣೆಯೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಲು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಹೊರಟಂತಿತ್ತು.

“ಯಾಕೆ ಅಡುಗೆ ಇನ್ನೂ ಆಗಿಲ್ಲ ಭಟ್ಟರೇ” ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಅವನು

“ಅಡುಗೆಯನ್ನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ವಿಜಯಮ್ಮ ಇನ್ನೂ ಹೇಳಿಲ್ಲವೆಂಬ” ಮಾತು ಕಾವೇರಿಗೆ ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಸತೀಶನಿಗೆ ಮಡದಿಯಾಗಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಕಾವೇರಿಯ ಆದೇಶಗಳಲ್ಲದೆ, ಒಂದು ಕಡ್ಡಿಯೂ ಸಹ ಚಲಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗೇನಾಗಿದೆ? ಇಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿಯಿಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲವೂ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಕಾವೇರಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಗುಣಮುಖವಾಗಿ ಬಂದರೂ ಸಹ ಆಕೆಯನ್ನು ಎಂದಿನ ಕಾವೇರಿಯಂತೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಇಡೀ ಮನೆಯೇ ಅವಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಿಂತಂತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಸತೀಶನ ಅಕ್ಕ ವಿಜಯ ಕಾವೇರಿಯ ಆರೋಗ್ಯದ ಕಡೆ ಕೊಂಚ ಗಮನ ಹರಿಸಿದಳು.

“ಕಾವೇರಿ ನೀನು ತುಂಬಾ ಬಡವಾಗಿದ್ದೀಯೆ, ಹಾಲು ಹಣ್ಣು ತಗೋಬೇಕು” ಎಂದು ಕರೆದಾಗ ಅವಳು ‘ಹ್ಲೂಂ’ ಎಂದಿದ್ದಳು. ಅದನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿದರೆ ಅವಳನ್ನು ಊಟಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಗಮನಿಸಿದ್ದಂತಿತ್ತು. ಮನೆಯ ಅಡುಗೆ ಭಟ್ಟನಾದಿಯಾಗಿ ಕಾವೇರಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ರೀತಿಯಿಂದಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಅವಳ ತಲೆ ಸಿಡಿಯತೊಡಗಿತು. ಎಂದೋ ನಡೆದ ಆ ಒಂದು ಅಹಿತಕರ ಘಟನೆಯಿಂದಾಗಿ ಹುಚ್ಚಾಸ್ವತ್ತೆ ಸೇರಿದ್ದ ಕಾವೇರಿ ನಿಜವಾದ ಹುಚ್ಚಿಯಾಗಿ ಖಾಯಮಾಗಿ ಹುಚ್ಚಾಸ್ವತ್ತೆಗೆ ದಾಖಲಾಗುವಂತೆ ಮನೆಯ ಪರಿಸರ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ಹೀಗೆ ತ್ರಿವೇಣಿಯವರು ಶರಪಂಜರ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಮನೋವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾದ ನೆಲೆಯಿಂದ ಕಾವೇರಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೂ ಸಹ ಕಾವೇರಿಯ ನೆಪವಾಗಿ ಇಡೀ ಸಮಾಜ ಅಥವಾ ಕೌಟುಂಬಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಹೆಣ್ಣನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡ

ಹಾಗೂ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯನ್ನು ಶರಪಂಜರ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಗೆಗೆ ಋಣಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಕಾಣುವ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಜಗತ್ತಿನ ಬಹುತೇಕ ಸಮಾಜಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತವೆ. ಗಂಡು ಧನಾತ್ಮಕವೆಂದೂ, ಹೆಣ್ಣು ಋಣಾತ್ಮಕವೆಂದೂ ಗ್ರಹಿಸುವ ರೀತಿಯು ಅನೇಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಗಂಡು ಅವನದೇ ಆದ ಆಲೋಚನಾ ಕ್ರಮವನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಆತನ ಆಲೋಚನಾ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಗಂಡಸುತನದ ಪೌರುಷ ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ಸೃಜನಶೀಲ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಗಂಡಸರು ಭೋಗಿಸುವ ವಸ್ತುವಾಗಿ ಚಿತ್ರಣಗಳು ರೂಪಿತವಾಗಿವೆ. ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಳಗೆ ಕಾವೇರಿಯಂಥ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿಗೆ ಸಿಲುಕಿದ ಹೆಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಕುಟುಂಬ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಿರಾಕರಣೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸುವ ಬದಲಿಗೆ ಸ್ತ್ರೀ ವಿಮೋಚನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಬರವಣಿಗೆ ತುಡಿಯಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಯಿದೆ.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು:

1. ತ್ರಿವೇಣಿ, ಶರಪಂಜರ, ಬೆಂಗಳೂರು: ಅಂಕಿತ ಪ್ರಕಾಶನ.
2. ಕೇಶವನ್ ಶರ್ಮ ಕೆ., (1992), ಕ್ರಿಯೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ, ಬೆಂಗಳೂರು: ಅನ್ವೇಷಣಾ ಪ್ರಕಾಶನ.
3. ರಾಮಚಂದ್ರ ಸಿ.ಎನ್., (2002), ಪರಂಪರೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿರೋಧ, ಮಲ್ಲಾಡಿಹಳ್ಳಿ: ಸಂವಾದ ಪ್ರಕಾಶನ.
4. ಕೇಶವನ್ ಶರ್ಮ ಕೆ., ಸ್ತ್ರೀವಾದಿ ವಿಮರ್ಶೆಯ ತಾತ್ವಿಕ ನಿಲುವುಗಳು, ಬೆಂಗಳೂರು: ಅನ್ವೇಷಣಾ ಪ್ರಕಾಶನ.

Funding:

This study was not funded by any grant.

Conflict of interest:

The Authors have no conflict of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Authors 2024. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.